

[Christmas Møller.]

gennem Aarene har ofret paa dette Omraade. Jeg synes, det var overordentlig formaalstjenligt — og jeg vil gerne takke Ministeren for, at han gjorde Rede for det —, at vi fik disse Tal.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed indlade mig i en almindelig Diskussion om, hvad man mener der skal gøres erhvervsmæssigt set. Jeg tror heller ikke, det vil være særlig formaalstjenligt. Jeg tror heller ikke, jeg kan sige andet til Ministeren end, at naar han i Almindelighed sagde, at Statens Indsats med Hensyn til Beparelser ikke havde været saa omfattende, som Regeringen ønskede, synes jeg nok, at dette kunde trænge til en Smule Bevis; en saadan almindelig Paastand kan ikke blive taget for rigtig, uden at der gives en Dokumentation.

Det, som har været afgørende for os ved vor Stilling til denne Sag, det Spørgsmaal, jeg kort søgte at besvare i mit første Indlæg, og som vi har søgt at besvare i vor Mindretalsindstilling, var dette, om det efter vor Opfattelse samfundsøkonomisk set har været rigtigt at gaa fra den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse over til det, vi har nu, at Kommunerne har maattet tage sig af Sagerne. Jeg kan ikke andet end fastholde de Betragtninger, jeg har gjort gældende. Jeg har da ogsaa videre gjort gældende, at det maatte være et Spørgsmaal, naar man fik hele dette Materiale til Bedømmelsen af denne Situation til Raadighed, hvad der da blev Statens Opgave, Statens Byrde, og hvad der blev Kommunernes. Og jeg forstaar ogsaa, at det var den højtærede Ministers Opfattelse, og at det var et Tilsagn, han for saa vidt gav Tinget, at i det Øjeblik han havde dette Materiale til Raadighed for et længere Tidsafsnit, vilde han komme til Rigsdagen med dette Materiale og med Forslag om, hvordan man da skulde bære sig ad.

Endvidere forstod jeg Ministeren saadan, at det var hans Opfattelse, at det ogsaa nu maatte undersøges, hvorledes Hjelpekasseloven var anvendt. Ministeren afviste, at der herskede Kaos paa dette Omraade; og det synes jeg Ministeren gjorde med Rette ikke blot gennem den Taldokumentation, han kom med; det synes jeg ogsaa, man kan gøre med Rette paa Grundlag af det Materiale, der allerede forelaa for Udvalget. Jeg forstod altsaa Ministeren saaledes, at han var af den Opfattelse, at der var Bestemmelser i Hjelpekasseloven, der var af en saa udflydende Karakter, at det vilde

være rimeligt at tage hele dette Spørgsmaal, om Hjelpekasseloven ikke skulde revideres, op til Undersøgelse. Jeg vil heroverfor gerne sige, at jeg ved, at man fra konservativ Side vil stille sig overmaade forstaaende overfor, om man paa Baggrund af de Erfaringer, som er høstet i den sidste Tid, tog dette Spørgsmaal op til Revision.

Jeg skal da til Slut kun sige, at da man ud fra den Opfattelse, jeg har gjort gældende, vel nærmest maa sige, at det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ændringsforslag er en Forbedring af det oprindelige Lovforslag, skal vi for vort Vedkommende afholde os fra at stemme, naar det kommer til Afstemning.

P. Munch: Den højtærede Indenrigsminister gav en Sammenstilling af Tal med Hensyn til det offentlige Udgifter til offentlige Arbejder og i Anledning af Arbejdsløsheden i en længere Periode. Denne Sammenstilling er i sig selv interessant; og saadanne statistiske Opgørelser er i al Almindelighed nyttige. Men taget, som den blev, og kastet ind i denne Diskussion, er jeg noget bange for, at den kan blive misbrugt, misbrugt til en Agitation, som gaar ud paa at sige: Se, saa meget har vi nu hjulpet disse Mennesker, nu er der ingen Grund til at gøre væsentligt mere. Og den Taknemmelighed, der skyldede den højtærede Minister i Møde fra den konservative Ordfører nu netop i Anledning af disse Tal, er jeg bange for vil finde Genklang i forskellige Organer, der er indrettet paa at angribe den sociale Lovgivning, som Tiderne igennem har bestaaet i Danmark. Og jeg tror for mit Vedkommende, at der i saadanne Tal er noget særdeles misvisende, fordi de ikke tager Hensyn til de ganske særlige Forhold, under hvilke vort Samfund desværre har virket paa det økonomiske Omraade i disse Aar.

Den højtærede Minister gav dernæst en Sammenligning af de Understøttelsestal, man kunde komme til efter Reglerne om Arbejdsløshedshjælp af ekstraordinær Karakter, og det Ændringsforslag, der her er stillet. Vi har ikke stillet vort Forslag i det hele i Forbindelse med Arbejdsløshedshjælpen af ekstraordinær Karakter. Vi har ment at være hensynsfulde overfor Flertalspartierne i denne Sal og den højtærede Regering ved ikke at genoptage Stridspunkterne fra i Sommer; men derimod knytte os til de Forhold, der nu er i Kommunerne.

Naar den højtærede Minister imidlertid kom til, at i nogle Tilfælde kunde der efter